

بزووتنهوی محمد ذي النفس الزكية و ابراهيم ی برای

محمد بن عبدالله المحض بن الحسن بن الحسن بن علي بن أبي طالب. يهكيك بوو له گهوره پياوانی بنه ماله‌ی هاشمی و میژوونوس ابن الطقطقی ده‌لی: ((پیاویکی چاک و شه‌رف مه‌ند و ناین په‌روهو به‌زانست و نازا و زمانپاراو و خاوه‌ن سه‌رۆکایه‌تی و ریز و خانه‌دان بووه)).

نازانای النفس الزكية: واتا پاك له گوناه (الظاهر من الذنوب) هه‌ر له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی مروان بن محمد كه‌سایه‌تی به‌دیاركه‌وتبوو، خه‌لك به‌یعه‌تیا ن پین دابوو مه‌به‌ستمان باوكیه‌تی عبدالله المحض كه‌ نازناوه‌كه‌ی به‌مانای پاك و پوخت دیت، چونكه‌ نه‌ژادی له‌ باوك و دایك به‌ فاطمه‌ی الزهراء (رخ) په‌یوه‌ست بوو، خو شه‌ویست بوو له‌لایه‌ن خه‌لكی حیجاز و محمد ذي النفس الزكية و بنه‌ماله‌كه‌ی و ابراهیمی برای گفتیا ن نه‌ به‌ أبو العباس و نه‌ به‌ أبو جعفر نه‌دا. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌ سه‌رکرده‌ی ئومه‌وی وه‌ك (یزید بن عمر بن هبیره) ش چۆته پالی به‌ر له‌كوشتنی و خه‌لك هانیا ن داوه‌ بو شو‌رش دژ به‌ أبو العباس و أبو الجعفر.

ئه‌وه‌ی زیاتر هاتنی محمد ذي النفس الزكية ی دا بو راپه‌رین دژ به‌ عه‌باسیه‌كان ئه‌وه‌یه‌ گوایه‌ له‌ كو‌تاییه‌كانی سه‌رده‌می ئومه‌وی كو‌یونه‌وه‌یه‌ك كرا له‌ نیوان عه‌له‌ویه‌كان و عه‌باسیه‌كان له‌ مه‌ككه‌ له‌وانه‌ أبو العباس و أبو جعفر ئاماده‌بوون باسی چه‌وساندنه‌وه‌و په‌رته‌وازه‌بوونی (آل بیت) كراوه، وایان بینوووه‌ بو چاك كرده‌ی باری ئه‌م میلله‌ته‌ موسلمانانه‌ پیوسته‌ پیاویك له‌ آل بیت رسول كاره‌ده‌ستی وه‌ر بگریت و هه‌موویان به‌یعه‌تیا ن به‌ محمد زى النفس الزكية داوه‌. دياره‌ ئه‌م په‌یمانه‌ شكاندراوه‌ له‌لایه‌ن عه‌باسیه‌كان و خیلافه‌تیا ن بو خو‌یا ن گواسته‌وه‌ بو‌یه‌ محمد ذي النفس الزكية و ابراهیمی برای به‌یعه‌تیا ن به‌ أبو العباس نه‌دا.

أبو العباس مامه‌له‌ی نه‌رم و نیا ن بووه‌ له‌گه‌ل نه‌وه‌كانی حسن بن علي بن أبي طالب، به‌لام كاتی أبو جعفر جله‌وی ده‌سه‌لانی وه‌رگرت له‌سالی ۱۳۶ك ترسی له‌ چاوتییرینه‌كانی محمد ذي النفس الزكية هه‌بوو، وه‌ كاتی أبو جعفر چوو بو به‌جی هینانی حه‌ج له‌ سالی ۱۴۰ك زیاتر گومانی لئ كرده‌ن كه‌ محمد ابراهیم خو‌یا ن لئ وون كرده‌. أبو جعفر هه‌لسا به‌ ده‌سنگی‌كرده‌ی باوكیا ن (عبدالله المحض بن الحسن) له‌گه‌ل كو‌مه‌لیك له‌ خه‌لكانی (اهل البيت) ه‌كه‌ی چونكه‌ شو‌ینی محمدی پین نه‌ووت، پاشان عبدالله المحض ی گواسته‌وه‌ بو عیراق.

أبو جعفر فه‌رمانی كرده‌ به‌ والی حیجاز (زیاد بن عبدالله) كه‌ به‌دواداچوون بكات له‌سه‌ر (محمد)، به‌لام ئه‌م والیه‌ نه‌ی ده‌ویست ئه‌م به‌رپرسیاریه‌تیه‌ بكه‌و‌یتته‌ ئه‌ستۆی نه‌رمی نواند، بو‌یه‌ له‌ كاره‌كه‌ی لادرا و له‌لایه‌ن أبو جعفر (محمد بن خالد القسري) دانرا ئه‌مه‌ش له‌ كاره‌كه‌ی لادرا و (رباح بن عثمان بن حیان) ده‌كاته‌ والی مه‌دینه‌ له‌سالی ۱۴۵ك.

دوای ئەوەی لە ساڵی ۱۴۴ و ۱۴۵ کۆچی أبو جعفر زانی بانگەشەى محمد ذى النفس الزكية له وولاتانى ئىسلامى بۆلابوتەو زۆرىك له خەلك پالپشتى دەكەن، أبو جعفر هەموو ئامراز و شىوازيكى بەكارهيتنا بۆ زانينى شوينى محمد بەلام نەيتوانى.

ئەوهۆكارانەى واىکرد (محمد ذى النفس الزكية) له شوينى خۆى بەدياربكەوييت:

- ۱- فشار و تەنگ خستنه سەرى لەلايهن عەباسيه كان.
- ۲- ئازارو ئەشكەنجەدانى بنەمالهى لەلايهن أبو جعفر بەئامانجى فشار خستنه سەريان له رادەست كردنى محمد و ابراهيمى براى.
- ۳- بەكارهيتنانى فيل لەلايهن أبو جعفر گوايه ناردنى نامەى زۆر لەلايهن ميران و بەرپرسانى هەريمه كان و سەرکردەبالاكانى أبو جعفر كه هانيان دەدا لەسەر دەرکەوتن و راگەياندى راستەوخۆى شۆرشەكەى كه ئەمەش بە ئامازەدانى أبو جعفر بوو تا زووتر دەرکەوييت.
- ۴- دانان بە پيشه و ايه تى و پيشه و ايه تيه كەى لەلايهن زۆرىك له خەلك بەتاييه تى خەلكى حيجاز.
- ۵- زۆر لى كردنى زۆرى هاوه له كان تا دەرکەوييت دوای چاوه روانيه كى زۆر. پالپشتى باوكى بەوهى كه دەرکەوييت.

۶- فتواى الامام المالك بەدروستى بهيعه تى ئەو، نادروستى بهيعه تان بە أبو جعفر المنصور.

۷- بروای وابوو كه خۆى قوربانويه و بههيزتره له أبو جعفر.

دوای ئەوەى له شارى مەدينه له مانگى رەجەب ساڵى ۱۴۵ك دەرکەوت. ريککەوتن و برياردرا بوو ئەو له مەدينه و (ابراهيم)ى براى له بەسره لههه مان رۆژدا راپه رين ئەنجام بدن، بەلام تووش بوونى ابراهيم بەنەخۆشى خورىكە واىکرد راپه رينه كەى دوو مانگ دوابكەوييت.

محمد هه لسا بەلادانى والى عەباسى و واليه كى ترى لەسەر مەدينه دانا، ووتاريكى پيشكەش كرد كه كۆچەرەكان و پشتيوانانى مەدينه هه لسان بەگەياندن و دەستگرن بەم ئايه . ميژوونووس اليعقوبى دەلى: ((محمد نازناوى امير المؤمنين پى درا)).

أبو جعفر ئەوكات سەرقالى بنيادنانى شارى بەغدا بوو، بەلام فەرمانى كرد بەراگرتنى بنيادنانەكەى، و روى له كوفه كرد و دەرگای داخست تا كەش دەرئەچى، هيج وهفديك نەهيتە ناو كوفه، چونكه كوفه نزيك بوو له حيجاز و لايه نگرانى علي بن ابي غالب بوون، نەوهك بچنه پال (محمد ذى النفس الزكية). أبو جعفر كەوتە په نابردن بۆ فيل و هه لخه له تاندىن بۆ راگرتنى شۆرش و بزووتنه وه كەى (آل البيت) و پيدانى يه ك مليون درههه به گه رانه وهى بۆ گويا رايه لى خۆى و ازهيتان له شۆرش و بزووتنه وه كەى و بۆ هه ر شوينك بچييت ئازاده و هه رچى به نديه ك هه بى له به نديخانه كان تاييه ت به ئەوان ئازادى دەكات، جگه له وهش بەكارهيتنانى نامه و نامه ناردن هه رچه نده چه ندين نامه ئالوگۆر كرا له نيوان هه ردوولا، بەلام له وه لامدا محمد النفس الزكية رايگه ياند كه حه ق و راستى به ئيمه يه و باوك و باپيرانم پيشه و ايه تى به وونه و

چون ولایهت و دهسه لاته که بو خوتانی ده بن که له کاتیکدا میراتگرانی زیندوون و من کوری و نه وهی بهرترین خه لکی به هه شتم و که مترین سزاده ری ناگرم، أبو جعفری ناگدار کرده وه له کوشتنی نه وانه ی که کوشتوو به تی، (ابن هبیره، عبدالله بن علی مامی، أبو مسلم الخراسانی).

له یه کی له نامه کانی أبو جعفر بو محمد النفس الزکیه و انکاری بانگه شه ی چاکی محمدی کردو ره تی کرده وه که له نه ژادی فاطیمه یه، به لکو العباسی مامی پیغه مبه ر (د.خ) به میراتگری شه ری پیغه مبه ری دانا، چونکه پیغه مبه ر گوایه کوری نه بو وه جگه له العباس هیچ مامیکی نه بو وه که موسلمان بیت و مابیت، دیاره به وه لام نه دانه وهی (محمد) به أبو جعفر نه وا أبو جعفر شه ری ده ست پی کرد، و سوپای عه باسی به سه ر کرده تی (عیسی بن موسی) به نزیکه ی شه ش هزار سه رباز و سوپایه کی یارمه تی ده ریشی بو نارد، بوچی (عیسی) ی نارد؟، چونکه نه گه ر مردبا کوره کی بیته خه لیفه، چونکه عیسی جی نشین بو، هه روه ها تا معنویات و وره ی سه ربازانی عه باسی به رزبیتته وه و کاریگه ری نه وه له سه ر خه لکی مه دینه و هه لو یستی خه لک به رامبه ر به نه و.

دوچار له شه ری کی یه کلاکه ره وه سوپای عه باسی سه رکه وت و ده ستیان گرت به سه ر مه دینه و مولکه کانی بنه ماله ی (حسن بن علی) و (محمد النفس الذکیه) ش کوژرا و (عیسی بن موسی) سه ری محمدی بو خه لیفه أبو جعفر المنصور نارد.

هۆکاره کانی شکستی بزوتنه وه که ی محمد ذی النفس الزکیه

۱- هه لپژاردنی حیجاز وه ک باره گای سه ره کی بزوتنه وه که، چونکه له رووی ئابوری نه وولاته ناوچه یه کی هه ژاره له ده رامه ت و پشت به ناوچه کانی ده وره به ری ده به ستی له خوراک و پیداو یستی، چونکه ئابلوقه دان و گه مارو خسته سه ری له رووی ئابوری شکست ده هینی له هه مان کاتدا مه دینه ش سه ربازی شیوا نه بوو.

۲- به هیزی سوپای عه باسی و مه شق و راهینانی باش و شه ری زوریان نه نجام دابوو.

۳- ووتاره که ی محمد که پیشکه شی لایه نگرانی ده کات، له مه عنه ویات و ووره یان که مه ده کاته وه، وه خوشاردنه وه که شی له سه ره تا بووه مایه ی چه وساندنه وه ی زیاتری (اهل البیت) و کهم بوونه وه ی پشتیوانانی ده وره به ری.

۴- په یوه ندیه نه هینی کانی (عیسی بن موسی) به گه وره پیاوانی مه دینه و پیدانی پاره پیمان.

۵- هه لکه ندنی چال له ده وری مه دینه و جو له ی سوپای محمدی نه هیشته.

۶- په رش و بلا بوونه وه ی سوپای محمد له شارو شارو چکه کانی حیجاز به مه به ستی زال بوون به سه رباندا وه کو مه ککه و شاره کانی تر.

۷- هه له کردن له خیرا کردنی راهینه که و له ده ست پی کردنی نیوان راهینه ی محمد و ابراهیمی برای که له یه ک کاتدا نه بوو.

۸- پشت به سستی محمد ته‌نھا به‌خه‌لکی حیجاز له به‌رامبەر خیلافه‌تی عه‌باسی له‌سه‌ره‌تاکانی به‌هیزی و به‌توانایی دابوو.

راپهرینی ابراهیم بن عبدالله بن الحسن

دوای ئه‌وهی ده‌چیت بۆ به‌سه‌ره‌له‌به‌ر ئه‌وهی تا له‌پینگه‌ی سه‌ره‌کی شیعه‌ عه‌له‌ویه‌کان نزیك بینه‌وه له کوفه و له مه‌والیه‌کانیش به‌تاییه‌تی فارس که پشتیوانی شیعه‌کان بوون، خه‌لکی به‌سه‌ره‌به‌یعه‌تیان پی دا، وه توانی به‌ته‌واوی زāl بیت به‌سه‌ره‌به‌سه‌ره و دوای ئه‌وهی والی شاره‌که که عه‌باسی بوو داوای ئه‌مان و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی کرد، دواتر بانگه‌وازه‌که له‌هه‌موو ولاتانی ئیسلامی بلاوبۆوه به‌هاتنه پالی هه‌ریه‌ک له زیدیه‌کان و معتزله‌کان.

أبو جعفر له‌کاتی راپه‌رینه‌که له کوفه بوو ده‌رگای شاره‌که‌ی داخست تا خه‌لک نه‌چنه پāl راپه‌رینه‌که‌و سیخورانی خۆی نارد و بلاویان کرده‌وه بۆ چاودیری کردنی په‌ره‌سه‌ندنه‌کانی بزووتنه‌وه‌که‌ی ابراهیم که خه‌ریک بوو کۆتایی به‌خیلافه‌تی عه‌باسی به‌هینیت و ده‌وله‌تی عه‌له‌وی رابگه‌یه‌نیت و به‌سوپاکه‌ی به‌ره‌و کوفه چوو، أبو جعفر که‌وته هه‌لۆیستیککی نیگه‌ران چونکه سه‌ربازی که‌می ئاماده‌بوو بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مه‌ترسی عه‌له‌ویه‌کان، به‌لام خیرا بارودۆخه‌که گۆرا به‌گه‌رانه‌وه‌ی سوپای (عیسی بن موسی) بۆ کوفه که ۱۸ هه‌زار سه‌ربازبوو و سوپای المهدي له الري که ۳۰ هه‌زار سه‌ربازبوو و سوپایه‌کی تریشی ناردبوو بۆ ئه‌فریقیا که ۴۰ هه‌زار سه‌رباز بوو، به‌سه‌رکردایه‌تی (محمد الاشعث) له نزیك کوفه.

هه‌ردوو سوپای ابراهیم و عیسی له‌ناوچه‌ی (باخمري) له نزیك کوفه به‌یه‌ک گه‌یشتن و ابراهیم شه‌ریکی خۆراگرانه‌ی له ذي القعدة سالی ۱۴۵ك، به‌لام سوپاکه‌ی شکست ده‌هینتی و خۆشی کوژرا و به (کوژراوی باخمري) (قتیل باخمري) ناسراو زۆریک له ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی عه‌له‌ویش کوژران و به‌دیل گیران به‌مه‌ش راپه‌رینه‌که شکستی هینتا، هۆکاره‌که‌شی خیراکردن بوو له ئه‌نجامدانی.